

Жиржински, слѣдъ като получи единъ баталионъ поддръжка отъ Ярославския полкъ, възползува се отъ тоя моментъ и можа съвсѣмъ да исхвърли турския лѣвъ флангъ отъ с. Шипка, а тъй сжщо да прѣкъса телеграфното съобщение съ позицията имъ на Балкана.

Слѣдъ малко турцитѣ насочватъ нова една атака срѣщу крайния лѣвъ флангъ на руския боенъ редъ, но и тя биде отбита съ частитѣ на този флангъ, усилена съ двѣ роты отъ Ярославския полкъ. Освѣнъ това началника на фланга се възползува отъ врѣменното замѣштелство на турцитѣ тукъ, прѣмина самъ въ частно настѣпление, зае и се утвърди на сѣверния край на Секереченската кория.

Сега лѣвата колона владѣеше два важни упорни пункта на фланговетѣ на источния фронтъ на отбраняющия и получи възможность да обстрѣлва бойния му редъ съ кръстосанъ огънь. Това, безсъмнѣнно, бѣше важно прѣимущество, но силитѣ на атакующия бѣха се вече силно истожили, и тѣ не можеха да развиятъ достигнатитѣ частни успѣхи съ рѣшителна атака на главната турска позиция. Въ общъ резервъ оставаха само два Серпуновски баталиона, които благоразумието изискваше да се пазятъ за всѣки случай. Генералъ Шнитниковъ, по пѣтя отъ Казанлъкъ, бѣше получилъ заповѣдъ да свърне къмъ с. Янина, и още не бѣше пристигналъ на полето на сражението. При тѣзъ условия оставаше едно—да се прѣмине пакъ врѣменно къмъ отбрана и да се чака по нататѣшно развитие на събитията.

Часа бѣше вече 11 когато на западъ се зачуха отдѣлни артилерийски изстрѣли. Слѣдъ малко, отъ командира на Казашкия полкъ полковникъ Ралгина, се получи извѣстие, че на истокъ отъ Иметлий сж се показали стѣстени маси, които настѣпватъ къмъ Шейново. Въ заключение полковника изказваше прѣдположение, че това е колоната на Скорбелева. Още слѣдъ нѣколко ми-